

mere dræbende ensformigt end Rejselivet, og disse Globetrotters er Verdens kedsommeligste Mennesker. Jeg kan endnu vaagne af Skræk om Natten, fordi jeg har drømt, at jeg igen er bleven spærret inde i en Jernbanekupe sammen med fire avisslugende Mennesker, der i de næste fireogtyve Timer vil underholde mig med deres dumme Alvidenhed.«

Vinen havde gjort ham snaksom. Han fortsatte efter at have tændt Piben:

»Veed De forresten, hvordan jeg kurerer mig selv for alle Flyvegriller. Saasnart Gaarden her bliver mig for meget af et Fængsel, og jeg ikke længer kan udholde at høre mine egne Skridt, saa bærer jeg mig ad som min gamle Bedstefar, naar Verden blev ham for vrang. Jeg bliver rolig liggende i min Seng — »gaar i Grav«, som vi siger om Ræven. Jeg taler ikke med andre end gamle Barbara. Naar jeg saa efter et Par Dages Forløb er bleven godt udsultet paa Sjælen, staar jeg op — og se, alt er blevet nyt, som der staar i Skriften. Jeg genser min Stue her med en Bevægelse, som om jeg vendte tilbage fra en ny Verdensomsejling. Jeg anbefaler Dem den Almuekur for *Spleen*.«

Han havde taget om Flasken og fyldte paany i begge Glassene.